

Βρυξέλλες, 17 Μαρτίου 2020
REV2 – αντικαθιστά την
ανακοίνωση (REV1) της 27ης
Φεβρουαρίου 2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Την 1η Φεβρουαρίου 2020, το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κατέστη «τρίτη χώρα»¹. Η συμφωνία αποχώρησης² προβλέπει μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020³. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, το δίκαιο της Ένωσης στο σύνολό του ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού⁴.

Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η ΕΕ και το Ηνωμένο Βασίλειο θα διαπραγματευτούν συμφωνία για νέα εταιρική σχέση, η οποία θα προβλέπει μεταξύ άλλων μια ζώνη ελεύθερων συναλλαγών. Ωστόσο, δεν είναι βέβαιο αν η συμφωνία αυτή θα συναφθεί και θα αρχίσει να ισχύει στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια συμφωνία θα δημιουργήσει σχέση η οποία, όσον αφορά τους όρους πρόσβασης στην αγορά, θα είναι πολύ διαφορετική από τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην εσωτερική αγορά⁵, στην τελωνειακή ένωση της ΕΕ και στον χώρο ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης.

¹ Τρίτη χώρα είναι μια χώρα που δεν είναι μέλος της ΕΕ.

² Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, ΕΕ L 29 της 31.1.2020, σ. 7 («συμφωνία αποχώρησης»).

³ Η μεταβατική περίοδος μπορεί, πριν από την 1η Ιουλίου 2020, να παραταθεί μία μόνο φορά για 1 ή 2 έτη κατά ανώτατο όριο (άρθρο 132 παράγραφος 1 της συμφωνίας αποχώρησης). Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου έχει μέχρι στιγμής αποκλείσει μια τέτοια παράταση.

⁴ Με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 127 της συμφωνίας αποχώρησης, καμία από τις οποίες δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης.

⁵ Ειδικότερα, μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν προβλέπει αρχές της εσωτερικής αγοράς (στον τομέα των αγαθών και των υπηρεσιών), όπως η αμοιβαία αναγνώριση, η «αρχή της χώρας καταγωγής» και η εναρμόνιση. Επίσης, η συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν καταργεί τις τελωνειακές διατυπώσεις και τους τελωνειακούς ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων και τις εισροές τους, ούτε τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές.

Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ειδικότερα στους οικονομικούς φορείς, η νομική κατάσταση που θα ισχύει μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

1. ΑΓΟΡΑ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ Ή ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΠΟ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ^{6 7}

Σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία, όταν καταναλωτής συνάπτει σύμβαση με επαγγελματία από άλλη χώρα ο οποίος, με οποιοδήποτε μέσο, κατευθύνει τις εμπορικές του δραστηριότητες στη χώρα διαμονής του καταναλωτή, η σύμβαση κατά κανόνα διέπεται από το δίκαιο της χώρας όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του. Η επιλογή άλλου εφαρμοστέου δικαίου είναι μεν δυνατή, αλλά δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταναλωτής την προστασία που του εξασφαλίζουν οι διατάξεις του δικαίου της χώρας της συνήθους διαμονής του από τις οποίες, σύμφωνα με το δίκαιο αυτό, δεν μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση με συμφωνία⁸. Στη βάση αυτή, τα δικαστήρια των κρατών μελών της ΕΕ⁹ θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τους ενωσιακούς κανόνες για την προστασία του καταναλωτή ακόμη και αν ο έμπορος εδρεύει στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν ιδίως τους κανόνες που προβλέπονται στις ακόλουθες πράξεις:

- οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές¹⁰.
- οδηγία για τα δικαιώματα των καταναλωτών¹¹.

⁶ Η παρούσα ανακοίνωση δεν εξετάζει άλλες πρακτικές πτυχές των διασυνοριακών αγορών σε τρίτες χώρες, όπως τους ενωσιακούς κανόνες σχετικά με τον φόρο προστιθεμένης αξίας, τις τελωνειακές διατυπώσεις και τους περιορισμούς στις εισαγωγές.

⁷ Για αναλυτικότερη περιγραφή των επιπτώσεων της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και των σχετικών κανόνων της συμφωνίας αποχώρησης, βλ. την «Ανακοίνωση προς τους ενδιαφερομένους — Αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση και κανόνες της ΕΕ στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης και του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου».

⁸ Άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I) (ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6). Για εξαιρέσεις από τον γενικό αυτό κανόνα, βλ. άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008.

⁹ Όσον αφορά τα δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου, το άρθρο 66 στοιχείο α) της συμφωνίας αποχώρησης προβλέπει ότι οι ενωσιακοί κανόνες για τη σύγκρουση νόμων στις συμβατικές ενοχές [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008] εξακολουθούν να εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο ως προς συμβάσεις που συνάφθηκαν πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

¹⁰ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

¹¹ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

- οδηγία για τις καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες¹².
- οδηγία για τις πωλήσεις και τις εγγυήσεις καταναλωτικών αγαθών¹³.
- οδηγία για την αναγραφή των τιμών¹⁴ και
- οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια¹⁵.

Αν, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου¹⁶, καταναλωτής της ΕΕ ασκήσει ατομική αγωγή ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους της ΕΕ κατά εμπόρου που κατοικεί/εδρεύει στο Ηνωμένο Βασίλειο, η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν θα έχει συνέπειες για τη θεμελίωση διεθνούς δικαιοδοσίας του εν λόγω δικαστηρίου για διαφορές που απορρέουν από συμβάσεις καταναλωτών οι οποίες καλύπτονται από το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012¹⁷ αν ο έμπορος κατηύθυνε τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος της κατοικίας του καταναλωτή· στις περιπτώσεις αυτές, οι ενωσιακοί κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που παρέχουν στον καταναλωτή τη δυνατότητα να εναγάγει τον έμπορο στο κράτος μέλος της ΕΕ στο οποίο ο καταναλωτής έχει την κατοικία του εφαρμόζονται, ανεξαρτήτως του αν ο έμπορος έχει την κατοικία/έδρα του στην ΕΕ ή σε τρίτη χώρα¹⁸. Ωστόσο, ως προς τις ένδικες διαδικασίες που θα έχουν ξεκινήσει μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η αναγνώριση και η εκτέλεση απόφασης δικαστηρίου κράτους μέλους της ΕΕ στο Ηνωμένο Βασίλειο και αντιστρόφως θα διέπονται από εθνικούς κανόνες στο Ηνωμένο Βασίλειο ή στο οικείο κράτος μέλος. Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η ενωσιακή νομοθεσία που διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα μηχανισμών εξωδικαστικής επίλυσης

¹² Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).

¹³ Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).

¹⁴ Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές (ΕΕ L 80 της 18.3.1998, σ. 27).

¹⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς (ΕΕ L 326 της 11.12.2015, σ. 1).

¹⁶ Αν η αγωγή ασκηθεί πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η διεθνής δικαιοδοσία και η αναγνώριση και εκτέλεση διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 (άρθρο 67 της συμφωνίας αποχώρησης). Αυτό ισχύει ακόμη και αν η απόφαση πρόκειται να εκτελεστεί μετά την ημερομηνία αυτή.

¹⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

¹⁸ Άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

διαφορών¹⁹ και που διευκολύνει την πρόσβαση σε μηχανισμούς ηλεκτρονικής επίλυσης διαφορών²⁰ θα παύσει να εφαρμόζεται ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο, και η ενωσιακή πλατφόρμα ηλεκτρονικής επίλυσης διαφορών δεν θα είναι πλέον διαθέσιμη σε σχέση με εμπόρους εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Όσον αφορά την επιβολή της νομοθεσίας από δημόσιες αρχές (π.χ. για να επιτευχθεί η παύση εμπορικής πρακτικής), ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394²¹ θα παύσει να εφαρμόζεται ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου. Αυτό σημαίνει ότι, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν θα υποχρεούνται βάσει της νομοθεσίας της ΕΕ να παρέχουν συνεργασία σε περιπτώσεις διασυνοριακών αξιώσεων.

Επιπλέον, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η ενωσιακή νομοθεσία που αναγνωρίζει σε ορισμένους «νομιμοποιούμενους φορείς», οι οποίοι ορίζονται από τα κράτη μέλη της ΕΕ, ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση αγωγών παράλειψης σε άλλο κράτος μέλος θα παύσει να εφαρμόζεται ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο²².

2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ (ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙΑ)

Σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία, οι διοργανωτές οργανωμένων ταξιδιών που είναι εγκατεστημένοι στην ΕΕ υποχρεούνται να παρέχουν εγγυήσεις για την επιστροφή των ποσών που έχουν καταβάλει οι ταξιδιώτες και για τον επαναπατρισμό των ταξιδιωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του διοργανωτή²³. Οι διοργανωτές που δεν είναι εγκατεστημένοι στην ΕΕ και οι οποίοι πωλούν ή προσφέρουν προς πώληση οργανωμένα ταξίδια σε καταναλωτές στην ΕΕ ή οι οποίοι κατευθύνουν με οποιοδήποτε μέσο τέτοιες δραστηριότητες προς την ΕΕ υποχρεούνται επίσης να παρέχουν τέτοια προστασία έναντι της αφερεγγυότητας σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο πωλούν ή προσφέρουν προς πώληση τα προϊόντα τους²⁴. Ωστόσο, στην περίπτωση που διοργανωτής εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα δεν προσφέρει προς πώληση οργανωμένα ταξίδια σε καταναλωτές στην ΕΕ και δεν κατευθύνει τις δραστηριότητές του πωλήσεων στην ΕΕ (παθητικές πωλήσεις), η

¹⁹ Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (οδηγία ΕΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63).

²⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 1).

²¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (ΕΕ L 345 της 27.12.2017, σ. 1).

²² Άρθρο 4 της οδηγίας 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30).

²³ Βλ. άρθρο 17 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302.

²⁴ Βλ. άρθρο 17 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302.

ενωσιακή νομοθεσία που προβλέπει την υποχρεωτική προστασία έναντι της αφερεγγυότητας δεν εφαρμόζεται.

Αυτό σημαίνει ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες εγκατεστημένος στο Ηνωμένο Βασίλειο διοργανωτής δεν προσφέρει οργανωμένα ταξίδια στην ΕΕ και δεν κατευθύνει τις δραστηριότητές του πωλήσεων στην ΕΕ, η προστασία έναντι της αφερεγγυότητας την οποία παρέχει η ενωσιακή νομοθεσία δεν θα καλύπτει τις περιπτώσεις αφερεγγυότητας διοργανωτών εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίες θα προκύψουν μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η ενωσιακή νομοθεσία που προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση της προστασίας έναντι της αφερεγγυότητας η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της χώρας προέλευσης του διοργανωτή θα παύσει να εφαρμόζεται όσον αφορά την προστασία έναντι της αφερεγγυότητας που έχει συσταθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ισχύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο²⁵. Αυτό σημαίνει ότι, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, προστασία έναντι της αφερεγγυότητας που έχει συσταθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εκπλήρωση των απαιτήσεων που ισχύουν για την προστασία έναντι της αφερεγγυότητας των διοργανωτών οργανωμένων ταξιδιών σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302.

3. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ

- Επιβάτες αεροπορικών μεταφορών: Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, η ενωσιακή νομοθεσία για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών²⁶ θα παύσει να εφαρμόζεται για τους επιβάτες που αναχωρούν από αερολιμένα που βρίσκεται στο Ηνωμένο Βασίλειο με προορισμό αερολιμένα που βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους της ΕΕ, εκτός αν ο πραγματικός αερομεταφορέας της οικείας πτήσης είναι ενωσιακός αερομεταφορέας, δηλαδή διαθέτει άδεια εκμετάλλευσης που έχει χορηγηθεί από κράτος μέλος της ΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι, παρά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ, τα δικαιώματα που παρέχει η ενωσιακή νομοθεσία στους επιβάτες αεροπορικών μεταφορών θα εξακολουθήσουν να ισχύουν για τους επιβάτες που αναχωρούν με ενωσιακό αερομεταφορέα από το Ηνωμένο Βασίλειο με προορισμό αερολιμένα που βρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους της ΕΕ. Ωστόσο, τα δικαιώματα που παρέχει η ενωσιακή νομοθεσία στους επιβάτες αεροπορικών μεταφορών δεν θα ισχύουν για τις πτήσεις από το Ηνωμένο Βασίλειο προς την ΕΕ οι οποίες θα πραγματοποιηθούν μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου με μη ενωσιακούς αερομεταφορείς.

---

²⁵ Άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302.

²⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης (ΕΕ L 46 της 17.2.2004, σ. 1).

Η ενωσιακή νομοθεσία που χορηγεί ειδικά δικαιώματα στα άτομα με αναπηρία και στα άτομα με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικώς²⁷ θα παύσει να εφαρμόζεται ως προς τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα τα οποία, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, θα χρησιμοποιούν εμπορικές υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς επιβατών με αναχώρηση από, διέλευση από, ή άφιξη σε αερολιμένα που βρίσκεται στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ωστόσο, ορισμένα δικαιώματα, όπως η παροχή συνδρομής από τους αερομεταφορείς, θα εξακολουθήσουν να ισχύουν για τους επιβάτες που αναχωρούν από αερολιμένα του Ηνωμένου Βασιλείου με προορισμό αερολιμένα της ΕΕ αν ο πραγματικός αερομεταφορέας είναι ενωσιακός αερομεταφορέας²⁸.

- Επιβάτες πλοίων: Η ενωσιακή νομοθεσία για τα δικαιώματα των επιβατών πλοίων²⁹ θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται και μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου ως προς τους επιβάτες των οποίων ο λιμένας επιβίβασης βρίσκεται στην ΕΕ³⁰ ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, υπό την προϋπόθεση ότι ο λιμένας αποβίβασης βρίσκεται στην ΕΕ και η υπηρεσία εκτελείται από μεταφορέα που είναι εγκατεστημένος στο έδαφος κράτους μέλους ή ο οποίος προσφέρει υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών από ή προς κράτος μέλος («μεταφορέας της Ένωσης»)³¹.
- Επιβάτες λεωφορείων και πούλμαν: Η ενωσιακή νομοθεσία για τα δικαιώματα των επιβατών λεωφορείων και πούλμαν³² θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται και μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου ως προς τους επιβάτες που ταξιδεύουν σε τακτικές γραμμές³³ από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο, όταν το σημείο επιβίβασης ή αποβίβασης των επιβατών βρίσκεται στην ΕΕ και η προγραμματισμένη απόσταση της γραμμής είναι τουλάχιστον 250 χιλιόμετρα³⁴.

---

²⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με μειωμένη κινητικότητα όταν ταξιδεύουν αεροπορικώς (ΕΕ L 204 της 26.7.2006, σ. 1).

²⁸ Άρθρο 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2006.

²⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τα δικαιώματα των επιβατών στις θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 1).

³⁰ Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1177/2010.

³¹ Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) και άρθρο 3 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1177/2010. Ειδικοί κανόνες ισχύουν για τους επιβάτες κρουαζιέρας, βλ. άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1177/2010.

³² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 181/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τα δικαιώματα των επιβατών λεωφορείων και πούλμαν (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 1).

³³ Ειδικοί κανόνες ισχύουν για τους επιβάτες των έκτακτων γραμμών, βλ. άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 181/2011.

³⁴ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 181/2011.

- Επιβάτες σιδηροδρομικών γραμμών: Η ενωσιακή νομοθεσία για τα δικαιώματα των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών³⁵ θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται και μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου ως προς τις υπηρεσίες σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών στο έδαφος της Ένωσης³⁶, υπό την προϋπόθεση ότι η σιδηροδρομική επιχείρηση έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου³⁷.

Οι δικτυακοί τόποι της Επιτροπής για την προστασία του καταναλωτή (https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/index_el.htm) και για τα δικαιώματα των επιβατών (https://europa.eu/youreurope/citizens/travel/passenger-rights/index_el.htm) παρέχουν γενικές σχετικές πληροφορίες. Οι σελίδες τους θα επικαιροποιούνται με περαιτέρω πληροφορίες όποτε συντρέχει ανάγκη.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Δικαιοσύνης και Καταναλωτών
Γενική Διεύθυνση Κινητικότητας και Μεταφορών

---

³⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών (ΕΕ L 315 της 3.12.2007, σ. 14).

³⁶ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1371/2007.

³⁷ ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 32.